

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยการศึกษาบัวรยาการศองค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามกรอบแนวของ
ข้าราชการครูในจังหวัดพิษณุโลก สรุปผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

- เพื่อศึกษารายการของที่การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามกรอบแนวของข้าราชการครู ในจังหวัดพิษณุโลก ตามกรอบแนวของข้าราชการครู ใน 8 ด้าน ได้แก่ บรรยายการความสามัคคี บรรยายการเมืองอุปสรรค บรรยายการเมืองวัฒนธรรม บรรยายการเมืองสัมพันธ์ บรรยายการห่างเหิน บรรยายการมุ่งงาน บรรยายการเป็นแบบอย่าง และบรรยายการศกรุณาประนีประนอม
- เพื่อเปรียบเทียบรายการของที่การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามกรอบแนวของข้าราชการครู ในจังหวัดพิษณุโลก สำนักงานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดพิษณุโลก สำนักงานศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำการผู้อำนวยการห้องเรียนและงานนักวิชาชีวะสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

สมมุติฐานในการวิจัย

- ครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดพิษณุโลกที่มีตำแหน่งงานต่างกันมีกรอบแนว เกี่ยวกับบรรยายการศองค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานแตกต่างกัน
- ครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดพิษณุโลกที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีกรอบแนวเกี่ยวกับบรรยายการศองค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานแตกต่างกัน
- ครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดพิษณุโลกที่อยู่ในสุขภาพดีมีขนาดต่างกัน มีกรอบแนวเกี่ยวกับบรรยายการศองค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ครูสังกัดสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดพิษณุโลก จากโรงเรียน ทั้งหมด 451 โรงเรียน จำนวนครุ 5281 คน (ข้อมูลอัตราการลังกอกลุ่มงานบริหารงานบุคคล สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาพิษณุโลก เยต 1 ณ วันที่ 4 กรกฎาคม 2546) สำนักเป็น

- โรงเรียนขนาดใหญ่ 156 โรงเรียน จำนวนข้าราชการครู 1,947 คน
- โรงเรียนขนาดกลาง 192 โรงเรียน จำนวนข้าราชการครู 2,186 คน
- โรงเรียนขนาดเล็ก 103 โรงเรียน จำนวนข้าราชการครู 1,148 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้มาจากการกำหนดกลุ่มตัวอย่างของ เครชี มอร์แกน (Krejcie & Morgan) จำนวน 357 คน โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) สำนักได้ดังนี้

- โรงเรียนขนาดใหญ่ 44 โรงเรียน จำนวนข้าราชการครู 132 คน
- โรงเรียนขนาดกลาง 50 โรงเรียน จำนวนข้าราชการครู 150 คน
- โรงเรียนขนาดเล็ก 25 โรงเรียน จำนวนข้าราชการครู 75 คน

รวบรวมข้อมูลโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก ทั้ง 3 เขต แยกตามขนาดใหญ่ กลาง เล็ก กำหนดค่าลุ่มด้วยร่างความวิธีของเกรชีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ได้ 357 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) สอบถามเกี่ยวกับ ตำแหน่งงาน ประสบการณ์การทำงาน และขนาดของโรงเรียน ที่สังกัด

ตอนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับบรรยายการสอนค์การ สังกัดสำนักงานเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) เป็นจำนวน 40 ข้อ มีตัวแปร 8 ด้าน คือ ด้านความสามัคคี ด้านอุปสรรค ด้านนวัตุ ด้านมิตรสัมพันธ์ ด้านความท่องเที่ยว ด้านมุ่งผลงาน ด้านการเป็นแบบอย่าง ด้านความกรุณาป่าเรา

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินเก็บรวบรวมข้อมูล โดยขอหนังสือแนะนำจากบังคับวิทยาลัย สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลกโดยผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก ทั้ง 3 เขต เพื่อขอความอนุญาตและอนุญาตให้เก็บข้อมูลจากครุชั่งเป็นตัวแทนของโรงเรียนที่กำหนดเป็น กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก และดำเนินการขอหนังสือจากผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก ทั้ง 3 เขต ถึง ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก เพื่อขอความร่วมมือให้ครุชั่งโรงเรียนเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแต่ละรายการเป็นตัวแทนได้ด้วยแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยจะไปติดตามเก็บแบบสอบถามตามหัวข้อดังนี้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows โดยแบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม รายงานผลเป็นจำนวนร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์บรรยายการสอนค์การของโรงเรียนประถมศึกษา รายงานเป็นผลเป็นค่าเฉลี่ย (\bar{X}) (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (Standard deviation)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบรรยายการสอนค์การของโรงเรียน รายงานผลเป็นค่าสถิติ t-test และ F-test และทดสอบความแตกต่างรายคู่ โดยใช้วิธีการของ Scheffe'

สรุป

1. บรรยายการศองค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามที่ระบุในข้อความของข้าราชการครูในจังหวัดพิษณุโลก ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า บรรยายการศองค์การ ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านบรรยายการห่างเหิน ด้านบรรยายการ เป็นแบบอย่างและด้านบรรยายการมุ่งงาน สำหรับด้านบรรยายการห่างเหิน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าบรรยายการศองค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 3 อันดับแรก ได้แก่ บุคลากร ปฏิบัติงานร่วมกับผู้บริหารอย่างเป็นกันเอง บุคลากรได้รับไมตรีจิจากผู้บริหารอย่างเพียงพอและบุคลากรได้ร่วมประชุมเพื่อสนับสนุนเรื่องส่วนรวม สำหรับด้านบรรยายการเป็นแบบอย่าง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าบรรยายการศองค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 3 อันดับแรก ได้แก่ บุคลากรได้รับความไว้วางใจจากผู้บริหารในการปฏิบัติงานเต็มความสามารถผู้บริหารเป็นตัวอย่างที่ดีในการปฏิบัติงานและบุคลากรควรทบทวนในการทำงานของผู้บริหาร สำหรับด้านบรรยายการมุ่งงาน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าบรรยายการศองค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 3 อันดับแรก ได้แก่ บุคลากรปฏิบัติงาน เต็มความสามารถ บุคลากรได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นในการปฏิบัติงานและบุคลากรได้มีโอกาสใช้ความสามารถแก้ปัญหาการทำงาน

2. ผลการเปรียบเทียบบรรยายการศองค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามที่ระบุในข้อความของข้าราชการครูในจังหวัดพิษณุโลก ที่มีตำแหน่งงานต่างกันพบว่าบรรยายการศองค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านบรรยายการความสามัคคี ด้านบรรยายการมีอุปสรรค ด้านบรรยายการมีตรวจสอบพันธ์ ด้านบรรยายการห่างเหิน ด้านบรรยายการมุ่งงาน ด้านบรรยายการเป็นแบบอย่าง ด้านบรรยายการกรุณา ประานี และต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 โดยผู้บริหารสถานศึกษามีประสบการณ์มากกว่าบุคลากรของศองค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับมากกว่าครึ่งส่วน สำหรับบรรยายการมีข่าวญ ไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบบรรยายการศองค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามที่ระบุในข้อความของข้าราชการครูในจังหวัดพิษณุโลก ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน พบว่าบรรยายการศองค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในภาพรวมทั้ง 8 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าบรรยายการความสามัคคี บรรยายการมีอุปสรรค บรรยายการมีข่าวญ บรรยายการมีตรวจสอบพันธ์ บรรยายการมุ่งงาน บรรยายการเป็นแบบอย่าง และบรรยายการกรุณาประานี และต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 20 ปี มีประสบการณ์มากกว่า 10 - 20 ปี และน้อยกว่า 10 ปี สำหรับบรรยายการห่างเหินไม่มีความแตกต่างกัน

3.1 บรรยายการคงค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามกรรคนะของข้าราชการครู ในจังหวัดพิษณุโลก ด้านบรรยายการความสามัคคีในการพรวมแผลต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าบุคลากรต่างยอมรับความคิดเห็น ส่วนรวม บุคลากรร่วมมือและปรึกษาหารือกันและบุคลากรมีความสามัคคีกันอย่างฉันมีตรแผลต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยข้าราชการครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 20 ปี มีกรรคนะเกี่ยวกับบรรยายการคงค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับมากกว่าข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ 10 – 20 ปี และน้อยกว่า 10 ปี ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

3.2 บรรยายการคงค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามกรรคนะของข้าราชการครูในจังหวัดพิษณุโลก ด้านบรรยายความมุ่งตรงในภาพรวมแผลต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าบุคลากรมีและใช้สิ่งอำนวยความสะดวกความสะดวกอย่างเพียงพอบุคลากรปลอดจากภาระงานที่ได้รับมอบหมายพิเศษและบุคลากรปฏิบัติตามกฎระเบียบที่มีอยู่ในเด็กต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยข้าราชการครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 20 ปี มีกรรคนะเกี่ยวกับบรรยายการคงค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับมากกว่าข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ 10 – 20 ปี และน้อยกว่า 10 ปี ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

3.3 บรรยายการคงค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามกรรคนะของข้าราชการครู ในจังหวัดพิษณุโลก ด้านบรรยายความมีวัฒนาในภาพรวมแผลต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าบุคลากรปฏิบัติงานได้เป็นที่ยอมรับในหมู่คณะ มากต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยข้าราชการครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 20 ปี มีกรรคนะเกี่ยวกับบรรยายการคงค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับมากกว่าข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ 10 – 20 ปี และน้อยกว่า 10 ปี ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

3.4 บรรยายการคงค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามกรรคนะของข้าราชการครูในจังหวัดพิษณุโลก ด้านบรรยายการมีตรวจสอบให้ทราบพรวมแผลต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าบุคลากรแสดงน้ำใจในการทำงานร่วมกัน บุคลากรเป็นมีตรที่ดีต่อกัน บุคลากรมีความผูกพันเข้มแข็ง ยั่งยืนเข้าหากันแผลต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยข้าราชการครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 20 ปี มีกรรคนะเกี่ยวกับบรรยายการคงค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับมากกว่าข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ 10 – 20 ปี และน้อยกว่า 10 ปี ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

3.5 บรรยายการคงค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามกรรคนะของข้าราชการครู ในจังหวัดพิษณุโลก ด้านบรรยายการห่วงเห็นในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าบุคลากรปฏิบัติงานร่วมกันผู้บริหารอย่างเป็นกันเองแผลต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยข้าราชการครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 20 ปี มีกรรคนะเกี่ยวกับบรรยายการคงค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับมากกว่าข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ 10 – 20 ปี และน้อยกว่า 10 ปี ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

3.6 บรรยายการของค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามกรอบแนวของข้าราชการครูในจังหวัดพิษณุโลก ด้านบรรยายการบุ่งงานในภาพรวมแต่กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าบุคลากรได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นในการปฏิบัติงานและบุคลากรปฏิบัติงานเต็มความสามารถแต่กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยข้าราชการครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 20 ปี มีกรอบแนวเกี่ยวกับบรรยายการของค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับมากกว่าข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ 10 – 20 ปี และน้อยกว่า 10 ปี ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

3.7 บรรยายการของค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามกรอบแนวของข้าราชการครูในจังหวัดพิษณุโลก ด้านบรรยายการเป็นแบบอย่างในภาพรวมแต่กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าผู้บริหารเป็นตัวอย่างที่ดีในการปฏิบัติงาน บุคลากรได้รับความไว้วางใจจากผู้บริหารในการปฏิบัติงานและบุคลากรได้รับการกระตุ้นให้กระตุ้นใจจากผู้บริหารในการปฏิบัติงานแต่กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยข้าราชการครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 20 ปี มีกรอบแนวเกี่ยวกับบรรยายการของค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับมากกว่าข้าราชการครูที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 10 ปี และ 10 – 20 ปี ส่วนข้ออื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

3.8 บรรยายการของค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามกรอบแนวของข้าราชการครูในจังหวัดพิษณุโลก ด้านบรรยายการกราฟประวัติในภาพรวมและรายข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยข้าราชการครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 20 ปี มีกรอบแนวเกี่ยวกับบรรยายการของค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับมากกว่าข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ 10 – 20 ปี และน้อยกว่า 10 ปี

4. ผลการเมริยบเทียบบรรยายการของค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามกรอบแนวของข้าราชการครูในจังหวัดพิษณุโลก ที่สังกัดโรงเรียนขนาดต่างกันพบว่าบรรยายการของค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในภาพรวมและรายด้านแยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยข้าราชการครูที่สังกัดโรงเรียนขนาดใหญ่มีกรอบแนวเกี่ยวกับบรรยายการของค์การในระดับมากกว่าข้าราชการครูที่สังกัดโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็ก

4.1 บรรยายการของค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามกรอบแนวของข้าราชการครูในจังหวัดพิษณุโลก ด้านบรรยายการความสามัคคีในภาพรวมและรายด้านแยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยข้าราชการครูที่สังกัดโรงเรียนขนาดใหญ่ มีกรอบแนวต่อบรรยายการของค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมากกว่าข้าราชการครูที่สังกัดโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดเล็ก

4.2 บรรยายการของค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามกรอบแนวของข้าราชการครูในจังหวัดพิษณุโลก ด้านบรรยายการมีอุปสรรคในภาพรวมและรายข้อแยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยข้าราชการครูที่สังกัดโรงเรียนขนาดใหญ่ มีกรอบแนวต่อบรรยายการของค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมากกว่าข้าราชการครูที่สังกัดโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดเล็ก

4.3 บรรยายการของค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามที่ระบุของข้าราชการครูในจังหวัดพิษณุโลก ด้านบรรยายการมีนัยวัยในภาพรวมและรายข้อแยกต่างกันอีก 1 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยข้าราชการครูที่สังกัดโรงเรียนขนาดใหญ่มีทราบเกี่ยวกับบรรยายการของค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับมากกว่าข้าราชการครูที่สังกัดโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดเล็ก

4.4 บรรยายการของค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามที่ระบุของข้าราชการครูในจังหวัดพิษณุโลก ด้านบรรยายการมีความสามารถในการพิจารณาและรายข้อแยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยข้าราชการครูที่สังกัดโรงเรียนขนาดใหญ่มีทราบค่าต่อบรรยายการของค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมากกว่าข้าราชการครูที่สังกัดโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดเล็ก

4.5 บรรยายการของค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามที่ระบุของข้าราชการครูในจังหวัดพิษณุโลก ด้านบรรยายการท่องเทินในการพิจารณาและรายข้อแยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยข้าราชการครูที่สังกัดโรงเรียนขนาดใหญ่มีทราบค่าต่อบรรยายการของค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมากกว่าข้าราชการครูที่สังกัดโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดเล็ก

4.6 บรรยายการของค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามที่ระบุของข้าราชการครูในจังหวัดพิษณุโลก ด้านบรรยายการมุ่งงานในการพิจารณาและรายข้อแยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยข้าราชการครูที่สังกัดโรงเรียนขนาดใหญ่มีทราบค่าต่อบรรยายการของค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมากกว่าข้าราชการครูที่สังกัดโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดเล็ก

4.7 บรรยายการของค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามที่ระบุของข้าราชการครูในจังหวัดพิษณุโลก ด้านบรรยายการเป็นแบบอย่างในการพิจารณาและรายข้อแยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยข้าราชการครูที่สังกัดโรงเรียนขนาดใหญ่มีทราบค่าต่อบรรยายการของค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมากกว่าข้าราชการครูที่สังกัดโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดเล็ก

4.8 บรรยายการของค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามที่ระบุของข้าราชการครูในจังหวัดพิษณุโลก ด้านบรรยายการคุณภาพนานาในภาพรวมและรายข้อแยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยข้าราชการครูที่สังกัดโรงเรียนขนาดใหญ่มีทราบค่าต่อบรรยายการของค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมากกว่าข้าราชการครูที่สังกัดโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดเล็ก

อกกิป้ายผล

1. บรรยายการของค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามที่ระบุของข้าราชการครูในจังหวัดพิษณุโลก ในภาพรวมและรายค้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายค้านพบว่าบรรยายการของค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านบรรยายการท่องเทิน ด้านบรรยายการเป็นแบบอย่างและด้านบรรยายการมุ่งงานซึ่งสอนคล่องกับงานวิจัยของเกรียงศักดิ์ เลขาธิการ (2537) ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนกับบรรยายการของค์การโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชุมพร ผลการวิจัยพบว่าพฤติกรรมผู้นำมุ่งงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับองค์ประกอบ

ของบรรยายการองค์การ มีดีขึ้น วัฒนธรรม มีความสัมพันธ์ มีดีห่างเหิน มีดีมุ่งผลงาน มีดีเป็นแบบอย่างและ มีดีกรุณาปรานีและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอาจารย์ งานถูกติด วิเชียร เบลี่ยวจิตร์ (2523) ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารระดับกองของกระทรวงศึกษาธิการ กับบรรยายการองค์การ ผลการวิจัยพบว่าพฤติกรรมของ ผู้นำของ ผู้บริหารระดับกองที่มีลักษณะ มุ่งงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับบรรยายการองค์การของมีดีขึ้น วัฒนธรรม มีดีมุ่งผลงาน มีดีเป็นแบบอย่าง และมีดีกรุณาปรานีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความสัมพันธ์กับบรรยายการองค์การ มีดีอุปสรรคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่มีความสัมพันธ์กับบรรยายการองค์การมีดี ขาดความสามัคคี มีดีมีความสัมพันธ์และมีดีห่างเหินอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติพิจารณผู้นำของ ผู้บริหารระดับกองที่มีลักษณะมุ่งสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับบรรยายการองค์การของของมีดีขึ้น วัฒนธรรม มีดีเป็นแบบอย่างและมีดีกรุณาปรานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความสัมพันธ์ทาง ลบกับบรรยายการองค์การมีดีอุปสรรคที่ระดับ .01 แต่มีความสัมพันธ์กับบรรยายคุณ มีดีขาดความ สามัคคี มีดีมีความสัมพันธ์และมีดีห่างเหินอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งด้านบรรยายการมุ่งงานและ ด้านบรรยายการเป็นแบบอย่างสอดคล้อง แต่ด้านบรรยายการห่างเหินขัดแย้งกับงานวิจัยของ ร.ด.อ.หญิงพุนทรพย์ จีมาก (2527 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็น เกี่ยวกับพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารวิทยาลัยพยาบาลบรมราชโณรม กับบรรยายการองค์การในสังกัดองค์งาน วิทยาลัยพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข ผลการวิจัยพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมผู้นำมีดีกับ สัมพันธ์กับบรรยายการองค์การ 8 มีดีพบว่า พฤติกรรมผู้นำมีดีกิจสัมพันธ์มีความสัมพันธ์ทางลบกับ บรรยายการองค์การมีดีขาดความสามัคคี มีดีอุปสรรคและมีดีห่างเหินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับด้านบรรยายการองค์การมีดีขึ้น วัฒนธรรม มีดีมุ่งผลงาน มีดีเป็นแบบอย่างและมีดี กรุณาปรานีอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบรรยายการองค์การ มีดีสัมพันธ์เช่นกัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. จากผลการเปรียบเทียบบรรยายการองค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามที่ระบุแนะ ของข้าราชการครูในจังหวัดพิษณุโลกที่มีผ่านหนังงานด้านกิจกรรมนีบรรยายการองค์การของสถานศึกษา ขั้นพื้นฐานในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบรรยายการความสามัคคี ด้านบรรยายการมีอุปสรรค ด้านบรรยายการมีดีมีความสัมพันธ์ ด้าน บรรยายการห่างเหิน ด้านบรรยายการมุ่งงาน ด้านบรรยายการเป็นแบบอย่าง ด้านบรรยายการกรุณา ปรานีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารสถานศึกษามีที่ทราบและเกี่ยวกับ บรรยายการองค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับมากกว่าครูผู้สอน ส่วนหัวบรรยายการมีข่าว ไม่แตกต่างกัน ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของวาริน รองไพริศรุ่ง (2524) ทำการวิจัยเรื่อง บรรยายการ องค์การของโรงเรียนประถมศึกษาที่เลือกสรรส่องรัฐในเขตจังหวัดน่าน ผลการวิจัยพบว่าบรรยายการ องค์การของโรงเรียนที่มีแบบของผู้นำต่างกันมีผลต่างกันในมีดีขาดความสามัคคี มีดีอุปสรรค มีดี ข่าวภัยและมีดีห่างเหิน ส่วนในเมืองมีดีมีความสัมพันธ์ มีดีมุ่งผลงาน มีดีเป็นแบบอย่างและมีดีกรุณาปรานีไม่ พนความแตกต่างกันและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสม มั่งคง (2532) ทำการวิจัยเรื่อง ความ

สัมพันธ์ระหว่างแบบของผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนกับบรรยายการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา ๖ ผลการวิจัยพบว่าโรงเรียนที่ผู้บริหารโรงเรียนมีแบบผู้นำ แตกต่างกันจะมีบรรยายการศึกษาของโรงเรียนแตกต่างกันและบังสอดคล้องกับงานวิจัยของเกรียงศักดิ์ เลขาหัว拴น์ (2537 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรม ผู้นำ ของผู้บริหารโรงเรียนกับบรรยายการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดชุมพร ผลการวิจัยพบว่าพฤติกรรมผู้นำมุ่งงานของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษามีความ สัมพันธ์ทางบวกกับองค์ประกอบของบรรยายการศึกษา มีติดมิตรสัมพันธ์ มิติห่างเหิน มิติ มุ่งผล งาน มิติแบบอย่างและมิติกรุณาปานี ยกเว้นมิติวัญชึงขัดแย้งกับงานวิจัยในครั้งนี้ ทั้งนี้ เนื่องจาก บรรยายการศึกษาในครั้งนี้ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต่างก็มีความเสียสละเวลาส่วน ตัวเพื่อความสำเร็จของงาน ตั้งใจในการทำงานเพื่อให้สำเร็จลุล่วง ปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจ มีการ บริการหาเรื่องกันเพื่อแก้ปัญหา ปฏิบัติงานได้เป็นที่ยอมรับในหมู่คณะ ห้องสอนฝ่ายต่างกันมีความตั้งใจ ใน การปฏิบัติงานให้เกิดผลลัพธ์ต่อโรงเรียนซึ่งทำให้ด้านบรรยายการศึกษาไม่วัญชึงแตกต่างกัน และบัง ขัดแย้งกับผลงานวิจัยของ Anderson (ค.ศ. 1964) ทำการวิจัยเรื่องบรรยายการศึกษาของโรงเรียน ประถมศึกษาในรัฐมิเนโซตากับบุคลิกภาพของผู้นำ ผลการวิจัยพบว่าสภาพส่วนตัวของผู้นำ ประสบการณ์ในการทำงานและจำนวนครุภาระในโรงเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับบรรยายการศึกษาของ โรงเรียน

3. จากผลการเปรียบเทียบบรรยายการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามที่ระบุใน ของข้าราชการครูในจังหวัดพิษณุโลกที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีบรรยายการศึกษาของ สถานศึกษาขั้นพื้นฐานในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณา เป็นรายค้านพบว่า ด้านบรรยายการศึกษาความสามัคคี ด้านบรรยายการศึกษาปัจจุบัน ด้านบรรยายการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาพรวมและต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณา เป็นรายค้านพบว่า ด้านบรรยายการศึกษา มิตรสัมพันธ์ ด้านบรรยายการศึกษามุ่งงาน ด้านบรรยายการศึกษาเป็นแบบอย่าง ด้านบรรยายการ ศึกษาปัจจุบันนี้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยข้าราชการครูที่มี ประสบการณ์มากกว่า 20 ปี มีการศึกษาเกี่ยวกับบรรยายการศึกษาของสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน ไม่ระดับมากกว่าข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ 10 - 20 ปี และน้อยกว่า 20 ปี สำหรับ ด้านบรรยายการศึกษาห่างเหินไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของไฟฟาร์ด บุสิกสาร (2517 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างสภาพส่วนตัวของผู้บริหารโรงเรียนมัธยม แบบประเมินกับบรรยายการศึกษาของโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มอาจารย์ใหญ่ที่มีประสบการณ์มากมี พฤติกรรมสัมพันธ์กับองค์ประกอบของบรรยายการศึกษามีติดมุ่งงานและสอดคล้องกับงานวิจัยของ Cook (ค.ศ. 1966) ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมผู้นำกับบรรยายการศึกษาของ โรงเรียนประถมศึกษาที่เมืองแคมเดน (Camden) รัฐนิวเจอร์ซี่ สหรัฐอเมริกา ผลการวิจัยพบว่าอายุ ของข้าราชการครูอาจมีผลต่อการกำหนดบรรยายการศึกษาของโรงเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องจากประสบการณ์ ในการทำงานที่มากกว่า 20 ปี มีความคิดเห็นโดยมุ่งมองกว้างกว่าข้าราชการครูที่มีประสบการณ์

น้อยกว่า 20 ปี และมีประสบการณ์ในการทำงานที่เคยประสบมาแล้วมากกว่าข้าราชการครูที่มีประสบการณ์น้อย

4. จากผลการเปรียบเทียบบันบรรณาการของศักยภาพของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามที่ทรงคุณของข้าราชการครูในจังหวัดพิษณุโลก ที่สังกัดโรงเรียนขนาดต่างกันมีบรรณาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยข้าราชการครู ที่สังกัดโรงเรียนขนาดใหญ่มีทรงคุณของข้าราชการครูที่มีบรรณาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับมากกว่าข้าราชการครูที่สังกัดโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็กซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชาร์ลท์ เกรฟญูสุน (2525 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่องบรรณาการของสถานศึกษา ขนาดการศึกษา เนื่องจาก 6 ผลการวิจัยพบว่าบรรณาการของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก แตกต่างจากโรงเรียนประถมศึกษานาดใหญ่ทั้งนี้เนื่องจากอิทธิพลต่อบรรณาการของโรงเรียนคือขนาดของโรงเรียนเล็กและขนาดของโรงเรียนใหญ่ที่มีบรรณาการที่แตกต่างกันซึ่งขึ้นอยู่กับกิจกรรมของผู้เรียน ที่มีความต้องการที่ต้องการที่จะเข้าร่วมแบบของผู้เรียน ของผู้บริหารโรงเรียนกับบรรณาการของสถานศึกษาของโรงเรียน ภารกิจไม่แตกต่างกันอาจเนื่องมาจากการวิจัยเป็นบรรณาการขององค์การของโรงเรียน ภารกิจไม่แตกต่างกันอาจเนื่องมาจากการวิจัยเป็นบรรณาการขององค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่สังกัดกรมสามัญศึกษา เช่น การศึกษา 6 ผลการวิจัยพบว่าบรรณาการขององค์การของโรงเรียนไม่เหมือนกันเช่นการทำโรงเรียนมัธยมศึกษามีสภาพที่ดีกว่าพร้อมกว่าของโรงเรียนประถมศึกษาถึงท่าให้บรรณาการขององค์การไม่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Cook (ค.ศ.1986) ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมผู้เรียนกับบรรณาการขององค์การของโรงเรียนประถมศึกษาที่เมืองแคนเดน (Camden) รัฐนิวเจอร์ซี่ ลีบรุ๊สเมริกา ผลการวิจัยพบว่าขนาดโรงเรียนเป็นตัวกำหนดบรรณาการขององค์การของโรงเรียน อาจเนื่องมาจากการสภากาชาดในโรงเรียนของแต่ละขนาดโรงเรียนมีความพร้อมแตกต่างกัน จึงเป็นตัวกำหนดให้โรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดใหญ่เป็นตัวกำหนดบรรณาการขององค์การของโรงเรียนซึ่งขึ้นอยู่กับงานวิจัยของท่านอย่างชัยชุ (2537 : 74) ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาบรรณาการ องค์การของโรงเรียนมัธยมศึกษา ตั้งต่อกรมสามัญศึกษา จังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่าบรรณาการขององค์การของโรงเรียนในมิติความไม่เที่ยวยังตามทรงคุณของครู - อาจารย์ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดใหญ่ ไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากการสภากาชาดในโรงเรียนประถมศึกษาที่สอดคล้องกับสภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษาไม่เหมือนกัน โดยโรงเรียนประถมศึกษาซึ่งถูกประเมินโรงเรียนขนาดเล็กจะมีสภาพการคุณภาพไม่ต่ำกว่าเหมือนกับโรงเรียนมัธยมศึกษา โรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ของโรงเรียนประถมศึกษาซึ่งมีความแตกต่างกันอีกทั้งจำนวนครูที่สอนในโรงเรียนขนาดเล็กยังมีอัตราการลังที่ไม่เพียงพอต่อจำนวนชั้นเรียนแตกต่างกับโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ซึ่งมีอัตราการลังที่เพียงพอต่อการจัดชั้นเรียน อุปกรณ์การเรียน การสอนมีความพร้อมมากกว่าโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลางซึ่งทำให้ผลการวิจัยของบรรณาการ องค์การของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรมีการสนับสนุนและส่งเสริมนบริษัทของศึกษาด้านศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านบรรยายการความสามัคคี ด้านบรรยายการมีอุปสรรค ด้านบรรยายการมีข้อวัญ ด้านบรรยายการ มีครรภ์สัมพันธ์ ด้านบรรยายการห่างเหิน ด้านบรรยายการมุ่งงาน ด้านบรรยายการเป็นแบบอย่างและ ด้านบรรยายการกรุณาปวนนี เพื่อส่งผลให้ครูมีความร่วมมือกันปฏิบัติงานอย่างดี

2. ควรสนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้บริหารโรงเรียนรับรู้ถึงบรรยายการด้านความ สามัคคี บรรยายการมีอุปสรรค บรรยายการมีข้อวัญ บรรยายการด้านมีครรภ์สัมพันธ์ บรรยายการ ด้านห่างเหิน บรรยายการด้านมุ่งงาน บรรยายการเป็นแบบอย่างและบรรยายการด้านกรุณาปวนนี

ข้อเสนอแนะทางการวิจัยครึ่งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับบรรยายการของศึกษาด้านศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามการศึกษาของ ข้าราชการครูในระดับมัธยมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก

2. ควรมีการวิจัยบรรยายการของศึกษาด้านศึกษาขั้นพื้นฐานตามการศึกษาของข้าราชการครู ในตัวแปรอื่น ๆ ได้แก่ วุฒิ เพศ สภาพที่ตั้งของโรงเรียน ฯลฯ